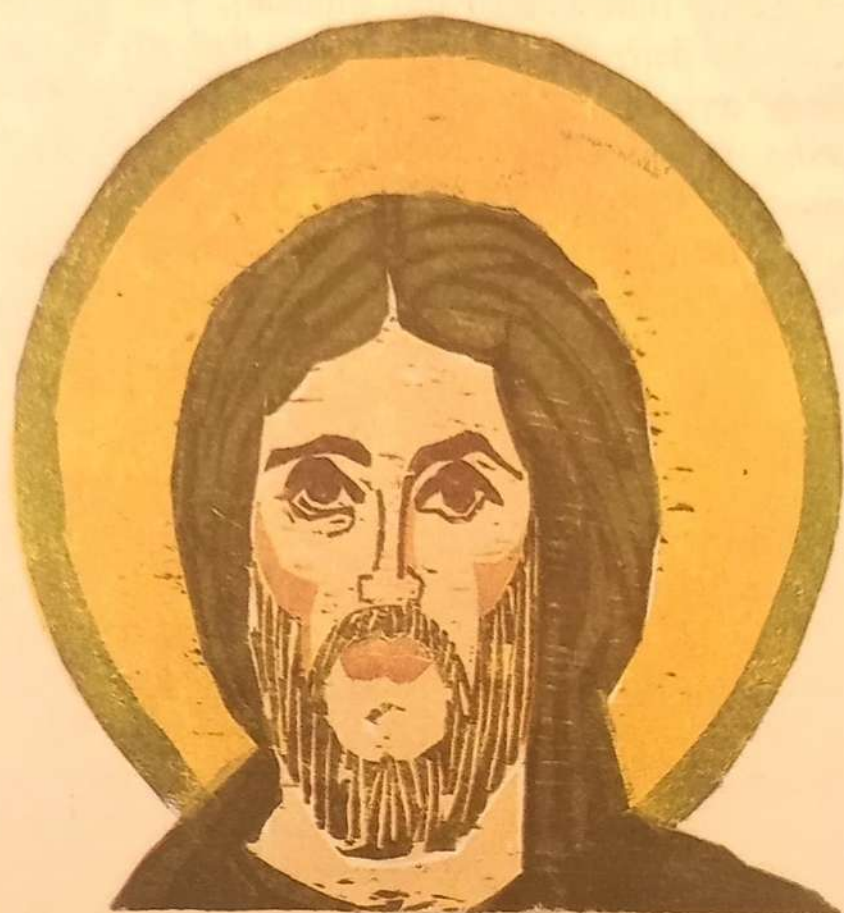

Γ. ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ι. Ἡ Γέννησι τοῦ Κυρίου.

Μετὰ τὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Παναγίας, πέρασαν 9 μῆνες. Πλησίαζε ἡ μέρα πού ἡ Παρθένος Μαρία θὰ γεννοῦσε τὸν Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου. Τότε ἄγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε στὸν ὕπνο τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπε: «Ἡ

Μαρία μὲ τὴ χάρι τοῦ Ἀγίου Πνεύματος θὰ γεννήσῃ υἱόν. Νὰ τὸν ὀνομάσῃς Ἰησοῦ, Σωτῆρα δηλαδή, γιατί αὐτός θὰ σώσῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του. Καὶ τὴ Μαρία νὰ τὴν κρατήσῃς στὸ σπίτι σου καὶ νὰ τὴν προστατεύῃς».

Ὁ Ἰωσήφ ὑπάκουσε στὴν παραγγελία τοῦ ἀγγέλου καὶ κράτησε τὴν Παναγία μαζί του.

Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ἀκριβῶς ὁ αὐτοκράτορας τῆς Ρώμης Ὁκταβιανὸς Αὐγουστος ἐβγαλε ἓνα διάταγμα¹. Μὲ τὸ διάταγμα αὐτὸ πρόσταζε ὅλους τοὺς ὑπηκόους τῆς αὐτοκρατορίας του ν' ἀπογραφοῦν ὁ καθένας στὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του.

Ἐπειδὴ τότε καὶ ἡ Παλαιστίνη ἦταν ὑποδουλωμένη στὴ Ρώμη, ἔπρεπε καὶ οἱ Ἑβραῖοι ν' ἀπογραφοῦν σύμφωνα μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ διαταγή. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἰωσήφ πῆρε τὴν Παρθένο Μαρία καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ποὺ ἦταν ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς του.

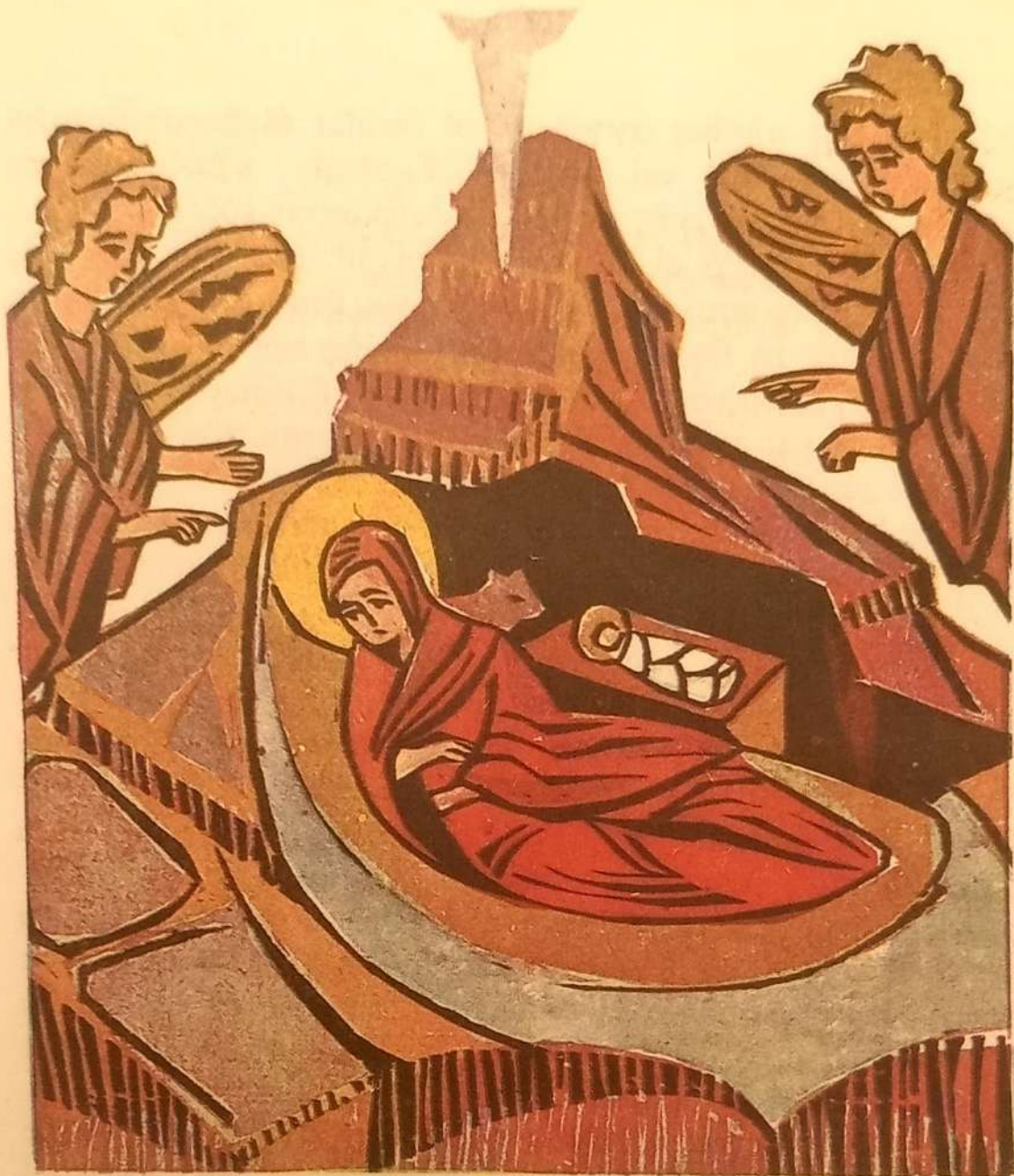
Ἐπειτα ἀπὸ ἓνα δύσκολο ταξίδι ἔφτασαν στὴ Βηθλεὲμ κατακουρασμένοι. Βρῆκαν ὅμως τὸ πανδοχεῖο (χάνι) καὶ τὰ σπίτια τῆς μικρῆς πόλεως γεμάτα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εἶχαν φτάσει ἐκεῖ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό.

Ἦταν χειμῶνας καὶ τὸ κρῦο δυνατό, γι' αὐτὸ ὁ Ἰωσήφ ἀναγκάστηκε νὰ καταφύγῃ σ' ἓνα σπήλαιο, ποὺ ἦταν κάπου ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ χρησίμευε γιὰ στάβλος τῶν ζώων. Μέσα στὸ φτωχικὸ καὶ παγερὸ ἐκεῖνο μέρος κατὰ τὴ νύχτα ἡ Παναγία γέννησε τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Λυτρωτὴ μας Χριστό. Τὸν σπαργάνωσε καὶ Τὸν ἔβαλε «στὴ φάτνη τῶν ἀλόγων»².

Σ' ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς Βηθλεὲμ βασίλευε ἡσυχία καὶ ἐρημία. Μόνο στὰ χωράφια, ποὺ ἦταν γύρω ἀπὸ τὸ σπήλαιο, ἀγρυπνοῦσαν μερικοὶ βοσκοί, οἱ ὁποῖοι ἔβοσκαν τὰ πρόβατά τους. Αὐτοί, ἐνῶ παρακολουθοῦσαν τὰ πρόβατά τους τυλιγμένοι στὶς χοντρές κάπες τους, εἶδαν ἔξαφνα νὰ παρουσιάζεται μπρὸς τοὺς ἓνας λευκοφορεμένος ἄγγελος

¹ Τὸ 754 ἢ 3 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης.

² Στὸ μέρος ποὺ ἔριχναν τὶς τροφές κι ἔτρωγαν τὰ ζῶα.

Ἡ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ.

καὶ νὰ τοὺς περικυκλῶνῃ ἓνα ὑπέρλαμπρο θεϊκὸ φῶς. Φοβήθηκαν πάρα πολὺ κι ἔμειναν σαστισμένοι. Τότε ὁ ἄγγελος τοὺς καθυσύχασε καὶ τοὺς εἶπε :

— Μὴ φοβᾶστε· φέρνω σὲ σᾶς καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμον μιὰ εὐχάριστη εἶδησι. Σήμερα στὴν πόλιν Δαβὶδ, στὴ Βηθλεέμ, γεννήθηκε ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Πηγαίνετε στὸ σπήλαιο ποὺ εἶναι κοντὰ στὴν πόλιν κ' ἐκεῖ θὰ βρῆτε τὸ βρέφος σπαργανωμένο μέσα στὴ φάτνη.

Καί, πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ τὰ λόγια του, ἄνοιξε ὁ οὐ-

ρανός κι ένα πλήθος ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι ἀνεβοκατέβαιναν, ἐνώθηκαν μαζί του καὶ ὅλοι μαζί ἔψαλλαν: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ὅταν σὲ λίγο οἱ ἄγγελοι χάθηκαν, οἱ βοσκοὶ συνῆλθαν κι ἔτρεξαν στὸ σπήλαιο πού τοὺς ὑπέδειξε ὁ ἄγγελος. Ἐκεῖ βρῆκαν τὴ Θεοτόκο καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ θεῖον Βρέφος σπαργανωμένο μέσα στὴ φάτνη. Ἀμέσως γονάτισαν μ' εὐλάβεια καὶ γεμάτοι πίστι προσκύνησαν τὸν Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου. Κατόπιν διηγήθηκαν σ' ὅλους ὅσα τοὺς εἶπε ὁ ἄγγελος. Εὐχαριστημένοι τώρα πιά ξαναγύρισαν στὰ ποιμνιά τους, δοξάζοντας τὸν Θεὸ γιὰ τὰ θαυμάσια πού εἶδαν καὶ ἄκουσαν.

Ἔτσι ταπεινὰ καὶ φτωχικὰ τὸ χειμωνιάτικο ἐκεῖνο βράδυ γεννήθηκε ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου.

Ὅταν πιά ξημέρωσε, ὁ Ἰωσήφ τακτοποίησε τὸ θεῖον Βρέφος μὲ τὴ μητέρα του σ' ἓνα φτωχικὸ σπιτάκι τῆς Βηθλεέμ. Ἐκεῖ ὕστερα ἀπὸ ὀχτὼ μέρες σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τῶν Ἑβραίων ἔδωσαν στὸ νεογέννητο παιδί τ' ὄνομα Ἰησοῦς (Σωτὴρας), ὅπως τοὺς εἶχε εἰπεῖ ὁ ἄγγελος. Μετὰ σαράντα μέρες ἔγινε ἡ Ὑπαπαντή, δηλαδή ἡ Παναγία ἔφερε τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ στὸν Ναὸ τοῦ Σολομῶντος. Ἐκεῖ Τὸν δέχτηκε στὴν ἀγκαλιά του καὶ Τὸν εὐλόγησε ἓνας σεβάσμιος προφήτης, ὁ Συμεών¹.

Ἡ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ (τὰ Χριστούγεννα) γιορτάζεται στὶς 25 Δεκεμβρίου καὶ ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ στὶς 2 Φεβρουαρίου.

Τὸ ἀπολυτίκιο τῶν Χριστουγέννων.

«Ἡ γέννησίς Σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο Σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης καὶ Σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε, δόξα Σοι».

¹ Σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τῶν Ἑβραίων κάθε ἀρσενικὸ παιδί 40 μέρες μετὰ τὴ γέννησί του ἔπρεπε νὰ ὀδηγηθῇ στὸν Ναό, γιὰ νὰ εὐλογηθῇ.

Τὸ Κοντάκιον.

«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον¹ τίκτει καὶ ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον τῷ ἀπροσίτῳ² προσάγει. Ἀγγελοὶ μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός».

Ἑρωτήσεις.

1) Ποῦ γεννήθηκε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ βασιλιάς τοῦ κόσμου; τί φανερώνει τοῦτο; 2) Ποιοὶ συντροφεύουν τὸ Θεῖον Βρέφος τὴν παγερὴ ἐκείνη νύχτα τοῦ Δεκεμβρίου; 3) Πῶς ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ ἐκδηλώνουν τὴ συμμετοχὴ τους στὸ κοσμοσωτήριο αὐτὸ γεγονός; 4) Γιατί ὁ Χριστὸς ὀνομάζεται Σωτὴρ, Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου; Θυμηθῆτε ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη τὴν παρακοή τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας. 5) Ποιοὶ εἶχαν τὴ μεγάλη θεϊκὴ χάρι νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ προσκυνήσουν πρῶτοι τὸν Λυτρωτὴ - Χριστό;

✓ 2. Ἡ προσκύνησι τῶν Μάγων.

Μετὰ τὴ γέννησι τοῦ Χριστοῦ τρεῖς Μάγοι³ τῆς Ἀνατολῆς, δηλ. σοφοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνταν μὲ τὴν ἱατρικὴ, τὴν ἐξήγησι τῶν ὀνείρων καὶ τὴ μελέτη τῶν ἄστρων, εἶδαν στὸν οὐρανὸ τῆς πατρίδας τους ἓνα ὑπερλαμπρὸ καὶ ἀσυνήθιστο ἄστρο. Ἀπὸ τὸ ἀστέρι αὐτὸ κατὰ λαβαν ὅτι γεννήθηκε ὁ μέγας βασιλιάς (ὁ Μεσσίας Χριστός), ποὺ περίμενε ὁ κόσμος⁴, καὶ ἀποφάσισαν νὰ πᾶνε νὰ Τὸν βροῦν καὶ νὰ Τὸν προσκυνήσουν.

¹ Τὸν Θεόν.

² Στὸν ἀπλησίαστο.

³ Ὁ Βαλτάσαρ, ὁ Γασπάρ καὶ ὁ Μελχιώρ.

⁴ Οἱ Μάγοι ἤξεραν ὅτι θὰ γεννηθῇ κάποτε ὁ «Μέγας Βασιλεὺς» δηλ. ὁ Σωτὴρας (Χριστὸς) τοῦ κόσμου, διότι εἶχαν μελετήσῃ τὰ ἱερὰ βιβλία τῶν Ἑβραίων, τὰ ὅποια εἶχαν διαδώσει μεταξὺ τῶν Ἑθνικῶν οἱ διασκορπισμένοι Ἰουδαῖοι.